

دوالیزمی چه مکه عیرفانییه کان له شیعره

کوردیییه کانی (مه حوی) دا

مه ریوان حسین فهران¹ - ئاوات نادر عبدالکریم²

¹⁺² به شی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی چه رمو،

چه مچه مال، ههریمی کوردستان، عیراق،

پوخته:

دوالیزم بریتیییه له جیاوازی نێوان دژه کان یاخود دو شت که له پیکهینانیدا جیاوازی و دژبه یه که دروست دهکن، دوالیزم به یه کیک له تاییه تمه ندیییه دیاره کانی شیعره عیرفانییه کانی مه حوی داده نریت، ئەمهش له پای ئەزمون و ده رکه وته قوله کانی گه شته دهرونییه کانی ئەم عاریفه یه له دنیای مادیییه ته وه به ره و گه یشتن به حه قیقه ت، له ئەنجامی هه لسه نگاندنی بنه ما دوالیزمی و پارادۆکسییه کانی مه حوی خوینه ره ده گات به حه قیقه ته عیرفانییه پراکتیییه کانی ئەم عاریفه،

ئامانجی توێژینه وه که گه یشتنه به ئەنجامیکی راست و دروست له باره ی سه لماندنی بیری عیرفانی و خستنه روی پایه بلندی قوتابخانه ی عیرفانی مه حوی و تیشکخستنه سه ر لایه نه مه عریفی و جیهانییه کانی مه حوی له روانگه ی دوالیزمی عیرفانییه وه، پاشانیش ده رخستنی توانا و به رزی ئاستی زمانی ده قی شیعیری مه حوی له روانگه ی ئەو وینه هونه رییانه ی که له ده قه شیعیرییه کاندایه شیوه یه کی گشتی و ئیستیتیکی دوالیزمی به تاییه تی له شیعره کانییدا به ره مه هیته اون، ئەوه ی جیگای پرسیار و تیرامانه بۆ توێژه ران ئەوه یه که دیارترین دوالیزمه به کارهاتوه کان له شیعیری مه حویدا چین؟ میتۆدی به کارهاتو له م باسه دا میتۆدی (په سنی_ شیکاری) یه، به پشت به ستن به داتا به کارهاتوه کان له م توێژینه وه یه دا.

کیله وشه کان: شیعره کوردیییه کانی مه حوی، دوالیزمی عیرفانی، زمانی عیرفان، هونه ره کانی په وانپیژی.

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(10\).No\(2\).Paper7](https://doi.org/10.26750/Vol(10).No(2).Paper7)

Received: 21-June-2022

Accepted: 27-July-2022

Published: 29-June-2023

Corresponding Author's E-mail:

marewan.husen@charmouniversity.org

awat.nadir@charmouniversity.org

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2023 Journal of University of Raparin.

۱. پێشهکی:

"دوالیزمی چه مکه عیرفانییه کان له شیعره کوردیییه کانی مه حویدا" ناو نیشانی ئەم تووژینه وه وه یه یه، که هه ولده دا به شیوه یه کی زانستی چه مکه عیرفانی و دوالیزمه عیرفانییه کان له شیعره کوردیییه کانی مه حوی بخاته به رباس و لیکۆلینه وه، هه روه ها ئامانج له م تووژینه وه زیاتر ئە وه یه چاره سه ری ئە و لیلیه واتایانه بکریت که له بیر و هر گردا دروست ده بیت، به هوی دوالیزم و دوالیزمی عیرفانی له شیعره کانی مه حویدا دوالیزم له زۆربه ی ره وت و بیر کردنه وه ئایینی و فه لسه فه ییه کانداهیه و ئە و چه مکه ده گرته وه که دژ به یه کن و یه کیکیشه له تایبه تمه ندیییه کانی زمان و له هه مان کاتیشدا که ره سه ته یه کی گرنگی زمانی شاعیرانه، زمانی عیرفانییه کانی زمانیکه ره مز ئامیزه و دیوکی قول و شاروه ی هیه و پره له مانای مانادار، هه ندیک حاله ت و ئە زمون و که شی ره و حیش هیه ناتوانریت هه روا به ئاسانی گوزارشتی لی بکریت و ده ربهریت، بۆ یه به ناچار ی په نا بۆ ئە م جو ره له زمان ده بریت.

غه زله عیرفانییه کانی مه حوی ئاوینه ی ده رکه وته ی پارادۆکسه عیرفانییه کانه، مه حوی عاریفیکه ئە و پارادۆکسه نه ی به چاوی خوی بینوه و به زمانی شیعی به یانیانیکردوه، غه زله عیرفانییه کانی مه حوی سه ره نه جانی ئە زمونه عیرفانییه که یه تی، دیارترین تایبه تمه ندییی پارادۆکسی مه حوی ره ها کردنی زمانه له به رانه ر ده ستور و مه نتیقا و شیعره کانی هه لگری گشت تایبه تمه ندیییه کانی ئە ده بی عیرفانییه و ره یکه یه کی تایبه تی له م بواره دا بۆ خوی دروستکردوه، له لایه کی تریش به رمان و سه رنجدان له و که ش و ژینگه یه ی مه حوی تیدا ژیاوه، ده رده که ویت مه حوی هه ر له سه ره تای ژیاویه مه سه له ی سو فیکه ری و عیرفان به سه ر بیر کردنه وه و هزر و هه لسوکه وتیدا زالبوه، دواتر قوناغ به قوناغ هه نگاوی به ره و دنیای عیرفان ناوه بوه یه کیک له شو ره سو ارانی ئە و بواره.

۱-۲. بنه مای تیوری

۱-۲-۱. چه مکی عیرفان

قه سه کردن له سه ر چه مکی عیرفان پێو یستی به رمان و بیر کردنه وه یه کی قول و زانستیانه یه، چونکه بابه تیکی هه ستیاره و هه ستیاریه که یه شی وایکردوه جیگه ی باس و خوا سی ئە ده بناسان و لیکۆله رانی ئە و بواره بیت، عیرفان ناسنامه یه کی دیاریکراوی نییه و تایبه تیش نییه به ئایین و شوناسیکی دیاریکراوه وه، ((عیرفان تیکه له یه که له قوتابخانه جو را و جو ره کان له ئایینه ئاسمانی و زه مینییه کان و فه لسه فه جیا وازه کانی جیهان، ده توانریت بیرو باوه ری زۆربه ی ئایینه کانی تیدا بدۆز ریته وه.)) (رفیع، ۱۳۷۵هـ: ۳۵)، به لام ئە وه راستیییه کی حاشاهه لنه گره که عیرفانی ئیسلامی له ئیستادا ئە و ناو و ناوبانگه ی به عیرفان به خشیوه که عیرفان و ئە ده به که ی هه یه تی، ئە مه ش وایکردوه ئە و شوناسه به به ری خویدا به بریت.

لیکۆله‌ره‌وان و بیرمه‌ندانی بواری عیرفان پیناسه‌ی جوړاو جوړیان بو عیرفان کردوه و جه‌ختیان له‌سه‌ر ناسین و زانین کردۆته‌وه، له‌پال ئه‌مه‌شدا مه‌سه‌له‌ی ته‌زکیه و پاکیتی دهرن و خوډامالین له‌سیفه‌ته‌ ناپه‌سه‌نده‌کان خالی جه‌وه‌رییه، لیره‌دا چه‌ند پیناسه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه‌رو:

له‌روی زاراوه‌وه: عیرفان بریتییه له: ((ناسین، زانین له‌پاش نه‌زانین، ئاگایی، تیگه‌یشتن.)) (معین، ۱۳۸۵هـ: ۳۷۴)، هه‌روه‌ها زاراوه‌ی عیرفان له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ((له‌ کاری "عرف" هه‌رگیراوه، که‌ چاوگه‌که‌ی "معرفت" ه به‌واتای ناسین و زانین دیت. (عطار، ۱۳۸۸هـ: ۵۸)، له‌ فه‌ره‌نگی "نۆبه‌ره" شدا هه‌ریه‌ک له‌ ((زاراوه‌کانی "عرف، عرفه، معرفه"، به‌ واتای زانین و تیگه‌یشتن و سه‌ر لیده‌رچون و ئاشنایه‌تی و شاره‌زایی هاتوه.)) (موکریانی، ۲۰۱۷: ۳۷۳)، له‌ کتییی ریساله‌ی قوشه‌یریشدا مه‌عرفیه له‌سه‌ر زمانی زانایان ((بریتییه له‌ زانست، هه‌مو زانستیک مه‌عرفیه‌یه، هه‌مو مه‌عرفیه‌یه‌کیش زانسته، هه‌مو که‌سیکی زانا به‌ خودا عاریفه، هه‌مو عاریفیکیش زانایه، مه‌عرفیه ره‌وشتی ئه‌و که‌سه‌یه خودای گه‌وره‌ی به‌ ناو و سیفه‌ته‌کانییه‌وه ناسیوه و خو‌ی له‌ ئه‌خلاق‌ی ناشیاو پاک‌کردۆته‌وه.)) (قوشه‌یری، ۲۰۱۶: ۵۲۲).

له‌روی چه‌مکه‌وه: ((عیرفان بریتییه له‌ تیروانینیکی هونه‌ری و ئیستیتیکی بو خودا و دین.)) (کدکنی، ۱۳۹۲هـ: ۳۸)، هه‌روه‌ها ((عیرفان بریتییه له‌ ناسینی خودا له‌ ریگه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کان و مه‌زاهیره‌کانی و ئه‌حواله‌کانی و ده‌ستپیک و گه‌رانه‌وه و ناسینی راستییه‌کانی جیهان بو حه‌قیقه‌تی تاک و ته‌نیا که‌ زاتی ئه‌به‌دییه‌ته.)) (شیخ حسین، ۲۰۱۸: ۱۰۵).

"سه‌یلا زینلی" له‌ "از فه‌رنگ مصطلحات عرفاء از شرح گلشن راز" دا به‌م شیوه‌یه باس له‌ عرفان ده‌کات، (عیرفان زانستیکه له‌ زانسته‌کانی خودا و بریتییه له‌ ناسینی حه‌ق و سیفه‌ته‌کانی، هه‌روه‌ها ره‌وشنکه‌ره‌وه‌ی ریگا‌کانی ئه‌هلی خودا و عیرفانه، ناسینی ریگه‌ی حه‌قیقش به‌ دو ریگا مه‌یسه‌ر ده‌بیت:

۱. به‌لگه هیتانه‌وه‌ی کاریگه‌ر بو کارلیک‌کراو، له‌ کرداره‌وه بو سیفات، له‌ سیفات‌وه بو خود، که‌ ئه‌مه‌ش تایبه‌تمه‌ندی زانایه.

۲. پاک‌کردنه‌وه‌ی ناخ و ره‌وح له‌ نه‌ینی گومانه‌کان، ئه‌مه‌ش به‌ ناسینی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان ده‌ناسریت، جیاوازی نیوان زانا و عاریف له‌وه‌دایه که‌ عاریف نابیت به‌ ته‌نها پشت به‌ به‌لگه‌هیتانه‌وه‌ی عه‌قلی به‌ستیت، به‌لکو بنه‌مای کاری عیرفان بریتییه له‌ "که‌شف و شه‌ود".

عیرفان له‌به‌ر ئه‌و ره‌ه‌نده میژوییه قولی هه‌یه‌تی، هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتنی ده‌یان که‌سایه‌تی ناودار و کاریگه‌ر له‌و بواره‌دا و پیشکه‌شکردنی به‌ره‌مه‌گه‌لیکی فراوان و بونی بنه‌ما و خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندییه‌ی خو‌ی، وایکردوه وه‌کو زانستیک مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکریت، به‌لکو هه‌ندیک پینان وایه بالاترین زانسته، چونکه بریتییه له‌ زانستی ناسینی خودا، هه‌روه‌ها یه‌کیکه له‌ پیوستی و نیازه‌کانی مرۆف، چونکه ئه‌و بو‌شاییه ره‌وحیه‌ی که‌ له‌ مرۆفدا دروسته‌بیت به‌

بابه‌ته عیرفانی و مه‌عنه‌وییه‌کان نه‌بیته پرنایبته‌وه، ((عیرفان زانستیکه و تایبته به مروّف و له ئاوه‌ز و دلّیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریته، ئه‌ویش بۆ گه‌یشتن به‌خودای تاقانه.)) (سه‌یید ئه‌ده‌م، ۲۰۱۸: ۱۷).

مه‌سه‌له‌ی ناسین بابه‌تیکی سه‌ره‌کییه له جیهانبینی عیرفانیدا، که سه‌ره‌تا به‌خودناسی ده‌ستپیده‌کات و دواتریش ناسینی خودا، هه‌روه‌ک قسه‌یه‌کی عه‌ره‌بی هه‌یه ده‌لیته: (من عرف نفسه فقد عرف ربه)، واته: ئه‌وه‌ی خۆی بناسیت خوداشی ناسیوه، ((بنه‌په‌تی عیرفان بریتییه له خۆناسین، چونکه بی خۆناسی، خوداناسی ده‌سته‌به‌ر نایته.)) (ئینزازی، ۲۰۱۸: ۷). له هه‌مان کاتیشدا عیرفان رۆبه‌ر رۆبونه‌وه‌یه له‌گه‌ل خواسته‌ده‌رونییه‌کان بۆ پاکبونه‌وه له ژه‌نگوژاری ده‌رون، ((عیرفان هۆکاری ده‌روندروستی و خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ده‌رونی مروّفه.)) (نادر، ۲۰۱۹: ۵۴).

عاریفه‌کان، عیرفان و مه‌عنه‌وییه‌ت به‌به‌رزتر له مه‌عریفه‌کانی تر داده‌نین، چونکه عیرفان مه‌عریفه‌یه‌کی راسته‌وخۆی بینۆانکاره و سه‌روکاری له‌گه‌ل رۆحدا هه‌یه، هه‌ر بۆیه به‌باخیک ده‌یچوینن که ته‌نها شادی و ئومید و عه‌شقی تیدایه، که‌واته عیرفان رامن و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوڵه، له ئاوه‌ز و دلّیه‌وه سه‌رچاوه‌ده‌گریته بۆ گه‌یشتن به‌راز و نه‌ینی و بلندبونه‌وه‌ی رۆح له‌پیناوی گه‌یشتن به‌حه‌قیقه‌تا.

۱-۲-۲. چه‌مکی دو‌الیزم (Binary opposition):

له زۆربه‌ی ره‌وت و بیرکردنه‌وه ئایینی و فه‌لسه‌فه‌یه‌یه‌کاندا هه‌یه و له چه‌ندین بواری ئایینی، مه‌عریفی و فه‌لسه‌فی ئه‌ده‌بیدا به‌کارده‌هینریت، ئه‌و چه‌مکانه ده‌گریته‌وه که دژبه‌یه‌کن و یه‌کیکیشه له تایبته‌مه‌ندییه‌کانی زمان، ((په‌یوه‌ندی نیوان دو چه‌مکه له‌سه‌ر بنه‌مای به‌رامبه‌ری، وه‌ک باش و خراپ، راست و چه‌پ، به‌رز و نزم، جوان و ناشیرین ... هتد.)) (آبادی و کزازی، ۱۳۸۸ش: ۶)، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خالی نییه له واتا و ئه‌رکی هه‌ندیک چه‌مک و زاراوه‌ی تر، وه‌ک: "تضاد، تناقض، تقابل، پارادوکس".

۱. تقابل: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، له "اقبل" هه‌هاتوه به واتای به‌رانبه‌ری یان رۆبه‌ر رۆبونه‌وه دیت. (الرازی، ۱۹۹۹: ۲۴۶).
۲. تناقض: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، به‌واتای نه‌گونجان یان ناکوک دیت، له "نقض" هه‌هاتوه، به‌واتای هه‌لوه‌شانده‌وه و پچراندن، یاخود قسه‌یه‌ک پینچه‌وانه‌ی واتاکه‌ی بیت. (الزبیدی، ۱۹۶۵: ۹۴)، بۆ نمونه: ناگونجیت دو ئاوه‌لناو بۆ یه‌ک بابته پیکه‌وه کو‌بکرینه‌وه یاخود ره‌ت‌بکرینه‌وه، به‌لکو ده‌بیت یه‌کیکیان به‌رده‌وام هه‌بیت.

۳. تضاد: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، به واتای دژیه‌ک و دژبون و دژکاری دیت. (الفارابی، ۱۹۸۷: ۴۰۶)، بۆ نمونه: دو ئاوه‌لناوی دژیه‌ک ناگونجیت له گوشه‌نیگای یه‌ک که‌سدا و له‌یه‌ک کات و شویندا پیکه‌وه هه‌بن، به‌لام ده‌گونجیت هیچ کامیان نه‌بیت.

۴. پارادوکس - Paradox: له بنه‌په‌تا وشه‌یه‌کی یۆنانییه، به واتای نه‌گونجانی بیروباوه‌ر دیت. ((ئهم وشه‌یه له ((para به‌واتای دژ، له‌گه‌ل dox به واتای ب‌روا و بۆچون، پارادوکس کاتیک سه‌ره‌لده‌دات که هۆکار و تیگه‌یشتن له‌گه‌ل یه‌کتري ناکوک بن و یه‌کتري ره‌ت‌بکه‌نه‌وه.)) (ئیسماعیل زاده، ۱۱۸).

سهبارت به په یوهندی نیوان دوالیزم و پارادوکس، دوالیزم ئهوهیه که ئاخوهر دو وشه ی دژ و ناساز دهرده بریت که له بنه پرت و واتادا پیکه وه نه گونجاون، به لام پارادوکس ئهوهیه که ئاخوهر دو دهربرای دژیه ک پیکه وه ده گونجینیت یا خود کۆده کاته وه، دوالیزم زیاتر له وشه دا خو ی ده بینیته وه، به لام پارادوکس زیاتر له رسته دا.

۱-۲-۳. په یوهندی نیوان دوالیزم و عیرفان

دوالیزم واتا به بونه وهر و کایه کانی ژیان دهادت، ((زانایان پیمان وایه گهردون له سهر بنچینه ی دژه کان بنیات تراوه، بنیاتی گهردون خو ی له کومه لیک دوالیزم دا ده بینیته وه، که وا پیده چیت دژ و پیچه وانه بن، به لام له هه مان کاتا ته واوکه ری یه کترن، ئه و ته واومه ندییانه نایه ته دی ته نیا له پری ئه م دژانه وه نه بیت، ژیانیش له سهر ئه و ته واومه ندییانه بنیات تراوه.)) (ئبراهیم، ئبراهیم، ۲۰۲۱: ۳۹۰)، مرو فیش پیکهاته یه که له دو هیزی دژبه یه ک، که دو هیزی دژیه ک ده یجولینن و به ره و دو جیهانی دژبه یه ک بانگه یشتی ده کن، یه کیکیان به ره و بلندی ئه وی تریان به ره و نرمی، له قورئاندا ئه م حه قیقه ته خراوه ته پرو ((ونفس وما سواها، فآلهما فجورها و تقواها، قد أفلح من زکاه، و قد **خاب من دساها**)) (سورة الشمس ۷-۱۰)، واته: ((سویند به دهر و ن و ئه و زاته ی که دهر و نی به ریکو پیکی به دیه یناوه، توانای خراپه و چاکه ی تیدا دابین کردوه، به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاکو بوخت کردوه، بیگومان ئه وه ش دو رواه که نه فسی ناپوخت و ئالوده ی گونا ه کردوه.)) (أمین، ۲۰۰۴: ۵۹۵).

ئه گهر به قولی بروانینه دهر برینه دوالیزمه کان، ده توانین چه ندین راستی شاراوه ئاشکرا بکه ین، ((دوالیزم له سروشت و هه مو مه وداکانی ژیاندا بونی هه یه و له جیهانی فکریشدا یه کیکه له ریگاکانی مه عریفه)) (عبدالرحمان، ۲۰۱۳: ۵۰). که واته دوالیزمی عیرفانی ((ئه وه یه که ئه ندیشه ی مرو ف بگه یه نیت به وه ی که دو شتی دژ و پیچه وانه ی یه کن، له ریگه ی ئه م دوالیزمانه وه بگن به کرۆکی حه قیقه ت و له باوه ر و عه قیده شدا به شیوه یه کی دو دوانه ی دژ به یه ک چه سپاون.)) (چناری، ۱۳۷۷هـ: ۱۵)، لیره دا گرنگی دوالیزم له عیرفاندا دهر ده که ویت، به وه ی له ریگه ی عیرفانه وه ئه گه ین به کرۆکی حه قیقه ت، له بیرو باوه ر و عه قیده شدا دوانه ی دژ به یه ک ده چه سپینن.

"عبدالکریم القشیری"، له کتیبی "ریساله ی قوشه ییری له زانستی ته سه وفدا" ئاماژه ی به چه ندین زاراوه ی بواری ته سه وف و عیرفان کردوه، لیره دا گرنگترین ئه و زاراوه دوالیزمانه ئاماژه پیده ده ین:

الخوف: ترسان له خودا و ئه نجامنه دانی سه ریچی به رانه بری،

الرجاء: ئومید به خودا و به هیوای لیخو شبون،

القبض: گرژبون بو عاریف وه ک ترس وایه بو که سی سه ره تا (مورید)،

السط: کرانه وه بو عاریف وه ک رجا وایه بو که سی سه ره تا (مورید)،

الجمع: نیشاندانی واتا و دهر خستنی لوتف و چاکه له لایه ن خودا وه بریتیه له کوبون،

الفرق: جیبه جیکردنی ئه رکی به ندایه تی و ئه وه ی شایسته یه به حا لی له لایه ن به نده وه،

الفناء: بریتییە له بەربونەوێ و لیبۆنەوێ سیفەتە ناپەسەندەکان،
البقاء: بریتییە لە راستبۆنەوێ سیفەتە پەسەندەکان،
الغیبة: بریتییە لە ونبونی دڵ لە زانینی ئەوێ لە حال و باری دروستکراوەکاندا جاریدەبێت،
الحضور: ئامادەبونی بەندەییە بە دڵ بۆ پەروردگاری،
الصحو: هۆشایی، بەهۆشی و گەرانەوێ بۆ هەستکردن دواي بزربون،
السكر: مەستی، مەستیون تەنها بۆ خاوەن وەجەدەکانە، بزربونیکە بەهۆی هاتویەکی بەهێزەوێ،
المحو: سڕینەوێ هەلە و گوناحە ئاشکرا و پەنەنەکانە، که خودا دایپۆشیوێ،
الاثبات: جێبەجێکردنی حوکمەکانی عیبادەت و پرواندن و جیگیرکردنی کردار و حالە پەسەندەکانە،
الستر: داپۆشینی هەلە و کەموکۆرپی کردارە ناپەسەندەکانە، بۆ خەلکی عام سزایە، بۆ خەلکی تاییبەتیش بەزەییە،
التجلي: جیلووەکردن و دابارینی میهر و بەزەیی خودایە بۆ بەندە تاییبەتەکان،
القرب: بریتییە لە نزیکی لە گوێپرایەلی خودا و خۆپازاندەوێ بە عیبادەتکردن لە هەمو کاتەکاندا،
البعـد: بریتییە لە دوری لە خوداوە بەهۆی پشتکردنە فەرمانەکانی،
السر: ئەو حال و پازە شاراوێ و نادیارانەییە دەکەوێتە نیوان بەندە و خوداوە،
الکشف: حالەتیکی دەرونییە، عاریف واهەستدەکات پەرە لە نیوان خۆی و خودادا نەماوێ، ئەمەش بە ئەزمونکردن بە دەستدیت،
النفـس: ئەو بەشە نەخۆشەیی مروۆفە کە بە جەستەیی مروۆفەوێ پەیوێستە و لەگەڵیدا گەورەدەبێت و ناپەسەندە لە ئەخلاق و کرداردا،
الروح: مەزنترین دروستکراوی خودایە و بەدانەپالی بۆ لای خۆی بالا و مەزنیکردوێ، بریتییە لە جەستەییەکی نورانی،
بالای سوک و ناسک و زیندو و جولاو، بە قولایی جەوهەری جەستەدا شۆردەبیتەوێ. (قوشەیری، ۲۰۱۶: ۱۴۷-۱۸۷).

۳-۱. توێژینه‌وه‌کانی پیشو:

لەژێر ئەم ناوێشانەدا سەرنجیکی کورت و ئاماژەییەکی خیرا لەسەر پینج لەو توێژینه‌وه‌وانە دەکەین کە تاراڤەییەکی پەیوێندی بە توێژینه‌وه‌کەمانەوێ هەیی، چ ئەوانەیی لەسەر مەحویی نوسراون، یاخود لەسەر لایەنی عیرفان و سۆفیگەری لای مەحویی، یان لەسەر دوالیزم بەشیوێه‌یی گشتی.

"شیعیری ئایینی و سۆفیگەری لە شیعرە کوردییەکانی مەحویدا، بەراورد و لیکۆلینەوێ"، ناوێشانەیی تیزی دکتۆرای "ئێبراهیم ئەحمەد شوان" ه، وەک بەشیک لە پێداوێستییه‌کانی پلەیی دکتۆرا لە ئەدەبی کوردیدا، پێشکەشی کۆلیژی

زمانی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین کراوه له ساڵی ۱۹۹۶، توێژهر باسی له میژوی سه‌ره‌ه‌لانی سوڤیگه‌ری به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و دواتریش سوڤیگه‌ری له کوردستان کردوه، هه‌روه‌ها به‌راوردی شیعه‌ره‌کانی "مه‌حوی" له‌گه‌ل شیعه‌ری شاعیرانی نه‌ته‌وه‌کانی فارس و عه‌ره‌بدا کردوه، دواتریش لیکۆلینه‌وه و هه‌سه‌نگاندنی بۆ شیعه‌ره سوڤیگه‌رییه‌کانی "مه‌حوی" کردوه و له چوارچۆیه‌یه‌ی لیستیکیشدا به‌شیک له‌و زاراوه و چه‌مکه سوڤیگه‌ری و عیرفانیانه‌ی خستوه‌ته‌رو که مه‌حوی له شیعه‌ره‌کانیدا به‌کاریه‌یناون.

"ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سیتی و دنیابینی هه‌للاج له شیعه‌ری کلاسیکی کوردی و فارسیدا به‌تایبه‌ت لای مه‌حوی و حافزی شیرازی"، ناوێشانی نامه‌ی ماسته‌ری "سه‌بور عه‌بدوکه‌ره‌یم - شکار"ه، نامه‌که پیشکه‌شی کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی ئه‌بن رووشدی زانکۆی به‌غدا کراوه له ساڵی ۲۰۰۸، توێژهر ئاماژه‌ی به تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی عیرفانی ئیسلامی و سه‌رچاوه سه‌ره‌کییه‌کانی و دواتریش قۆناغه‌کانی کردوه، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کردوه که هه‌للاج له بونیادی کولتوری و عیرفانی ئیسلامیدا راسته‌خۆیان ناپارسته‌وه‌خۆ هه‌ژمون و کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌ناو گه‌لانی موسڵماندا هه‌بوه، پاشان به‌راوردی شیعه‌ره‌کانی گه‌وره شاعیری فارس "حافزی شیرازی" له‌گه‌ل شیعه‌ره‌کانی "مه‌حوی"ی کردوه له‌و پوانگه‌یه‌وه، له‌مه‌ر هه‌للاج، چ وه‌کو که‌سایه‌تی، چ وه‌کو دنیابینی.

"دوالیزمی دژیه‌ک له هۆنراوه لیریکییه‌کانی مه‌ولانای رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا"، ناوێشانی نامه‌ی ماسته‌ری "له‌هۆن قادر"ه، له ساڵی ۲۰۱۳ پیشکه‌شی کۆلیژی زمانی زانکۆی سلیمانی کردوه، توێژهر له توێژینه‌وه‌که‌یدا چه‌ند زاراوه‌یه‌کی په‌یوه‌ست و هه‌ندیک جار هاوواتاش وه‌ک: (دژیه‌ک - تضاد، ناکۆک - متناقض، پارادۆکس و تقابل، به‌رانبه‌ر به‌ دوالیزمی دژیه‌ک ده‌ناسینی‌ت تا له ناساندنی چه‌مکی دوالیزمی دژیه‌کدا تیکه‌لی و ئالۆزی دروستنه‌بیت، هه‌روه‌ها باسی دوالیزمی دژیه‌کی له ئایینه‌کانی "هیند، ئێران، میسری کۆن، ئیزیدی، یه‌هودی، مه‌سیحی و ئیسلام" دا کردوه، له کۆتاییشدا به‌وردی دوالیزمی دژیه‌ک له ناو ته‌سه‌وف و عیرفانی ئیسلامیدا دیاریکردوه و هه‌ردو چه‌شنی دوالیزمی ئاشکرا و شاراوه‌ی له‌سه‌ر ۱۱۳ به‌یته شیعه‌ری "مه‌ولانای رۆمی و مه‌وله‌وی" به‌ نمونه وه‌گرته‌وه.

"هیرمینۆتیکای شیعه‌ری سوڤیانیه‌ی مه‌حوی"، ناوێشانی تیزی دکتۆرای "هیمن عومه‌ر خۆشناو"ه، وه‌ک به‌شیک له پێداویستییه‌کانی په‌له‌ی دکتۆرا له ئه‌ده‌بی کوردیدا، پیشکه‌شی کۆلیژی زمانی زانکۆی سلیمانی کراوه له ساڵی ۲۰۱۴، توێژهر ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کردوه له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌قی شیعه‌ری سوڤیانیه به‌و پێیه‌ی زیاتر له بۆته‌ی رهمز و هه‌ندیک نیشانه و هیمای تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه، بۆیه ئه‌وه‌ی شاره‌زای بازاری ئه‌وان نه‌بیت، ناتوانی‌ت زۆرتین واتای لێ هه‌لبکری‌نیت، توێژهر له چوارچۆیه‌ی شیعه‌ره‌کانی مه‌حویدا ئاماژه‌ی به ژماره‌یه‌ک چه‌مکی دوالیزمی عیرفانی کردوه، وه‌ک: "سینه‌ر و هه‌تاو، عیشق و عه‌قل، ئاو و ئاگر، راوچی و نیچیر، بولبول و په‌روانه".

"دوالیزمی شوین له ده‌قه شیعه‌رییه‌کانی (له‌تيف هه‌لمه‌ت) دا"، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌یی شیکارییه، له هه‌مبه‌ر دوالیزمی شوین و رۆل و پێگه‌ی ره‌گه‌زی شوین له چوارچۆیه‌ی ده‌قه شیعه‌رییه‌کانی "له‌تيف هه‌لمه‌ت"، که له‌لایه‌ن

هه‌ریه‌ک له "سه‌رکه‌وت عمر ئیبراهیم و زانیار زیاد ئیبراهیم" هوه له گۆڤاری زانکۆی راپه‌پین له سالێ 2021 دا بـلاوکه‌راوه‌ته‌وه، له توێژینه‌وه‌که‌دا جگه له‌وه‌ی چه‌مک و پیناسه‌ی دوالیزم خراوه‌ته‌په‌و، ئاماژه‌شیان به‌وه‌ کردوه که شاعیران و ئەدیبان بابته‌ی دوالیزم وه‌ک بنیاتی هونه‌ری ده‌قه‌کانیان و لایه‌نیکی ئیستیاتیکی پشتی پێده‌به‌ستن، دواتریش به‌ شیوه‌یه‌کی کرداری له چوارچۆیه‌ی ده‌قه‌ شیعرییه‌کانی "له‌تیف هه‌لمه‌ت" دا شروقه‌ی دوالیزمی شوین کراوه، چ شوینی تو‌بۆگرافی، وه‌ک: شوینی به‌رزی و نزمی، ته‌سک و فراوان، باکور و باشور... تاد، یان ئه‌و شوینانه‌ی ناخ و ده‌رونی شاعیر بوه به‌ سه‌رچاوه‌ی دوالیزم، وه‌ک: شوینی هوگر و ناھوگر، شوینی چۆل و قه‌ره‌بالغ... تاد).

4-1. دوالیزم و ره‌وانیژی:

دوالیزم له ره‌وانیژییدا رۆلی به‌رچاوی له‌پیدانی شیعرییه‌ت و به‌خشینی وینه‌ی هونه‌ریدا هه‌یه، شاعیران و ئەدیبان وه‌ک به‌شیک له جوانکاری هونه‌ری ره‌وانیژی له ده‌قه‌کانیاندا به‌کاریانده‌هێنن و به‌یه‌کیک له‌ سه‌ زانسته‌که‌ی ره‌وانیژی داده‌نریت و وه‌ک بونیادیکی ئیستیاتیکی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و چه‌مکه‌ دوالیزمانه‌دا ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت به‌ کلیلی کردنه‌وه‌ی کۆده‌کانی ناو ده‌ق ناوزه‌دیده‌که‌ن، ((گۆره‌پانیکی گه‌وره‌ی له‌ شیعری شاعیران گرتوه و توانای زۆری ئه‌و شاعیرانه‌ی ده‌رخستوه له‌ بایه‌خدا به‌ روخساری شیعری)) (گه‌ردی، 2013: 324)، هه‌روه‌ها دوالیزم له ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیشدا ((به‌یانی بابته‌یکه‌ که به‌ رواله‌تی خودی دوالیزم ناماقۆل و پێچه‌وانه‌یه‌ به‌ تیگه‌یشتنی گشتی، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ باشی شیکردنه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندنی بۆ بکریت پێده‌چیت بنه‌مایه‌کی دروستی هه‌بیت)) (چناری، 1374هـ: 48). سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی نیوان دوالیزم و ره‌وانیژییش ((دوالیزم هونه‌ری پازاندنه‌وه‌ی ده‌ربه‌رینه‌کانه‌ و ده‌ستیکی بونی له‌ چوارچۆیه‌ی هونه‌ری ره‌وانیژییدا بوه، که ده‌رئه‌نجام پازاندنه‌وه‌ و جوانکاری له ده‌قدا دوا ویستگه‌ و ئامانجی)) (عبدالرحمان، 2013: 116).

لێره‌دا دوالیزم له‌ شیعره‌ کوردیه‌یه‌کانی مه‌حویدا له‌سه‌ر بنه‌مای لایه‌نی هونه‌ری ره‌وانیژی دا به‌شده‌که‌ین بۆ سه‌ر چه‌ند جوړیک، له‌وانه‌:

1_4_1. **دژیه‌ک:** ئه‌وه‌یه‌ دو وشه‌ دژ و پێچه‌وانه‌ی یه‌ک بن، ((کۆکردنه‌وه‌ی دو وشه‌یه‌، که ئه‌و وشانه‌ له‌ پوی و اتاوه‌ پێچه‌وانه‌ی یه‌ک بن، بۆ نمونه‌: ره‌ش و سپیی، جوان و ناشیرین، پاک و ناپاک... تاد)) (عه‌بدوڵلا، 2013: 87)، ئه‌مه‌ش دو جوړی سه‌ره‌کی هه‌یه‌:

دژیه‌کی ئه‌ری: ئه‌و جوړیه‌ که وشه‌کان هه‌ریه‌که‌ له‌ ره‌گه‌زیکی سه‌ربه‌خۆبن و له‌ واتادا دژ و پێچه‌وانه‌ی یه‌کتر بن، ئیتر وشه‌کان "ناو، کردار، ئاوه‌لناو، ئاوه‌لکردار یان چاوگ" بن، وه‌ک: رۆژ و شه‌و، سارد و گه‌رم، له‌سه‌ر و له‌خوار، مردن و ژیان... هتد. ئه‌م جوړه‌ دژیه‌کی فه‌ره‌ه‌نگییشی پێده‌وتریت، وه‌ک "مه‌حوی" ده‌لایت:

"باتیل موقابیلی حه‌ق وه‌ستا به‌تاله‌ ئیشی"

گهردی به باده خاکی بن هه لپژئی به گهردوون." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۸۹).

مه حوی ئەم هونه ره‌ی له ده‌قینکی عیرفانیدا به‌رجه‌سته‌کردوه له نیوان دو چه‌مکی عیرفانی "حه‌ق و باتیل"، مه حوی وه‌کو زۆربه‌ی عاريفانی دنیا حه‌قی سه‌رخستوه به‌سه‌ر دژه‌که‌یدا که (باتیل) ه و توانیوه‌تی له ریگه‌ی ئەم دوانه دژیه‌که‌وه که شیکی عیرفانی له‌م دێرهدا به‌رخسینیت به‌وه‌ی ئەگه‌ر ناحه‌ق به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ل حه‌قدا بکات، ئەوا ره‌نجی به‌باده‌چیت، خاکیکیش به‌روی ئاسماندا هه‌لپژیت ئەویش گه‌ردی ده‌دریت به‌بادا، لێرهدا هه‌ردو وشه‌ی "باتیل و حه‌ق" دو وشه‌ن له واتادا دژ و پیچه‌وانه‌ی به‌کترن و له دونیای عیرفانییدا حه‌ق هه‌میشه به‌سه‌ر باتیلا سه‌رکه‌وتوه.

ب. دژیه‌کی نه‌ری: ئەو جوهره‌یه که به‌هۆی ئامرازه‌کانی نه‌ری‌کردنه‌وه (نه، نا، مه) دروسته‌بیته، وه‌ک: خو‌ش و ناخو‌ش، هات و نه‌هات، برۆ و مه‌رۆ... هتد. ئەم جوهره دژیه‌کی نافه‌ره‌هه‌نگی‌شی پیده‌وتريت، "مه حوی" ده‌لێت:

"له ناکه‌س کاربیا خاکی به‌سه‌ر رۆی به با عومرم

خودا تو بمژینه، تا له‌به‌ر قاپی که‌سه‌ی ده‌مرم." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۲).

له‌م به‌یته شیعه‌دا هه‌ردو وشه‌ی "ناکه‌س" که گوزارشت له خه‌لکی خراپ و (که‌س) که گوزارشت له خه‌لکی باش ده‌کات بونه‌ته که ره‌سته‌ی شیعه‌ی ئەم عاریفه و به‌هۆی ئامرازی نه‌ری‌کردنه‌وه دوالیزم دروسته‌وه. به‌م جوهره ده‌بینین دوالیزم له هه‌ناوی به‌کیک له هونه‌ره‌کانی ره‌وانی‌ژییه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، مه حوی وه‌کو دو چه‌مکی عیرفانی، "ناکه‌س" ی بو خودی خو‌ی به‌کاره‌یناوه، چونکه گه‌یشته‌وه به ئەوپه‌ری نائومی‌دی و ده‌رفه‌تی ته‌مه‌نی له‌ده‌ستداوه به‌هۆی کرده‌وه‌کانیه‌وه، بۆیه سه‌ره‌زنه‌شتی خو‌ی ده‌کا

"که‌س" ی باشی‌شی بو شیخه‌که‌ی داناوه که ته‌مه‌نای مردن ده‌کات له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌یدا.

۱_۴_۲. لیکچواندن: له‌سه‌ر بنه‌مای به‌راورد هاتوه، ((ئه‌وه‌یه شتی‌ک به شتی‌کی تر بچوینی که هاوبه‌ش بن له سیفه‌تی‌ک (یان زیاتر.)) (گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۱۲۰)، له بابه‌تی دوالیزمی‌دا له‌وچو به جوهری‌ک هه‌له‌ده‌بژیردريت که له‌گه‌ل وشه‌یه‌کی ناو به‌یته شیعه‌که دوالیزم دروستبکات. بابه‌ته سه‌ره‌کییه‌که "لیکچو" ه، به‌راورد و رونه‌کردنه‌وه‌که "له‌وچو" ه، سیفه‌تی هاوبه‌شی نیوانیانیشیان "روی لیکچون" ه، هه‌ندی‌ک جاریش ده‌گونجیت ئامرازی‌ک هه‌بیته، پیی ده‌وتريت "ئه‌وزار"، له‌م روه‌وه مه حوی ده‌لێت:

"به ئاوی تیگه‌یشته‌ن ئیمه دنیا، هه‌ر سه‌رابی بوو

هه‌موو ده‌شچن به خنکان و له وشکی‌شه مه‌له‌ی مه‌خلووق." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۳).

مه حوی له‌م به‌یته‌دا دو چه‌کی تری عیرفانی به‌کاره‌یناوه ئەوانیش "ئاو و سه‌راب" ن، حه‌قیقه‌تی دونیای رونه‌کردوه‌ته‌وه که ئیمه به ئاو و ژیا‌نی ده‌زانین، به‌لام له راستیدا ته‌نها سه‌رابی‌که و حه‌قیقه‌تی‌کی روه‌که‌شه، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خه‌لکی له هه‌ولێ به‌ده‌سته‌هینانیدان و ره‌نجی بیسودی بو ده‌دن، له وشکی‌دا مه‌له‌ی تیدا ده‌که‌ن و ده‌شزانن تیدا ده‌خنکین.

"ئاو و سه‌راب" دوالیزمی یه‌کترن و ته‌عبیرن له دو شتی جیاوان، "دوینا" لیچوه و "سه‌راب" یش له‌وچوه، لیژده‌دا ئه‌گه‌ر له‌وچوه، واته "سه‌راب" لاببه‌ین، دژیه‌ک دروستنابیت، ده‌بینین دوالیزم و ره‌وانیژی چونه‌ته ناویه‌ک و له‌لایه‌ک لیچواندن بوته‌ته که‌ره‌سته‌ی دوالیزم و له‌لایه‌کی تریش خزمه‌تی پویه‌تیکای هیژی شیعی کردوه.

۱_۴_۳. خوازه: وشه‌یه‌که بو واتای دروستی خوی به‌کارنه‌هاتبیت، ((بریتیه له به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک بو واتایه‌کی تر جگه له مانا راسته‌قینه‌که‌ی خوی، به‌هوی بونی په‌یوه‌ندییه‌که‌وه له نیوان مانا راسته‌قینه‌که و مانا خوازه‌یه‌یه‌که‌یدا.)) (فه‌قی سلیمان، ۲۰۲۰: ۱۱۹)، سه‌باره‌ت به دوالیزمییه‌ت له خوازه‌شدا ئه‌وه‌یه‌که ((له پیکه‌اته و ده‌رپریندا له‌بری زاراوه‌یه‌ک هاوواتاکه‌ی به‌یتریت به‌جۆریک له‌گه‌ل زاراوه‌یه‌کی دیکه‌دا له مانا و واتایه‌کدا دوالیزمی دروست بکات.)) (عبدالرحمان، ۲۰۱۳: ۷۸)، مه‌حوی ده‌لیت:

"به شوخی دین و دلمی دا به تاراج، ئیستا وه‌ک سوخی"

به سه‌بچه‌ی ئه‌شکه‌وه هاتۆته سه‌ر ته‌رکی نه‌زه‌ر چاوم. (دیوانی مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۶).

واته تا گه‌نج و جوان بوم چاوم هینده سه‌یری یاری کرد تا دلمی به‌تالانبرد، ئیستاش که پیربوم ته‌سبیحیکی له دلۆپی فرمیسک هۆنیوه‌ته‌وه و خوی کردوه به سوخی و سه‌یری یار ناکات. "سه‌بچه‌ی فرمیسک" که مه‌به‌ست لیی ته‌زیحی فرمیسکه، له‌بری "گریانی زۆر"، که گریان خویه‌کی به‌رده‌وامی عاریفانه، وه‌کو هاوواتایه‌ک به‌کاریه‌یناوه و له‌هه‌مان کاتیشدا خوازه‌یه. لیژده‌دا "شوخی" که مه‌به‌ست لیی گه‌نجیتی و جوانیه، دوالیزمی له‌گه‌ل "سوخی" دا دروستکردوه، که لیژده‌دا مه‌به‌ست لیی ته‌مهنی پیرییه و "پیریش چه‌مکی عیرفانییه و زۆر به فراوانی له‌و بواره‌دا به‌کاره‌اتوه، که مرۆف له‌و ته‌مه‌نه‌دا له شیوه‌ی ده‌نکه‌کانی ته‌سبیحدا که سوخییه‌کان هه‌مو کات به‌کاریده‌هینن، دلۆپه فرمیسکه‌کانی بو سه‌رده‌می گه‌نجیتی ده‌هۆنیه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده گریاوه توانای بینینی یاریشی نه‌ماوه، له‌م به‌یته‌دا ئه‌گه‌ر یه‌کیک له وشه‌کانی "شوخی یان سوخی" نه‌هاتایه، ئه‌وا دوالیزم دروستنه‌ده‌بو.

۱_۴_۴. خواستن: یه‌کیکی تره له باب‌ه‌ته‌کانی ره‌وانیژی، ((بریتیه له به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک بو ده‌رپرینی مانایه‌کی تر بیجگه له مانای دروستی وشه‌که، به‌مه‌رجی په‌یوه‌ندی نیوان مانای دروست و مانای خوازه‌ی وشه‌که و یچون بیت.)) (گه‌ردی، ۱۹۷۰: ۶۹)، ئه‌مه‌ش کاتیک روده‌دات وشه‌ی لیخواستراو له‌گه‌ل وشه‌ی ناو به‌یته‌که‌دا دژیه‌ک دروستبکات، یه‌کیک له مه‌به‌سته گرنه‌گه‌کانی ئه‌م جۆره هونه‌ره‌ش ئه‌وه‌یه که توانای ئه‌وه‌ی هیه دژه‌کان کۆبکاته‌وه، مه‌حوی ده‌لیت:

"له پاداشتی قسه‌ی سه‌ردا هه‌مه‌ ئاه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم"

که‌سی شیتانه به‌ردم تیگرئ، من به‌رقی تی ده‌گرم. (دیوانی مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۲).

مه‌حوی لیژده‌دا به شینوازیکی هونه‌ری به‌رز له به‌رانبه‌ر قسه‌ی سارد و ناشایسته و ره‌قی یارانیدا ته‌نها هه‌لکیشانی ئاخ و حه‌سره‌ت و هه‌ناسه‌ی گه‌رمی هیه، که دواجار به‌رق و بروسکه‌ی لیبه‌ره‌مه‌دیت، که توانای سوتانی هیه،

ئەمەش لە ئەنجامی کارلێکی سارد و گەرم دروستدەبێت، وشە "سارد" لێخواستراوە بۆ "قسەى رەق و ناخۆش"، وشەى "گەرم"یش لێخواستراوە بۆ "ئاه و حەسرەت و خەفەت". لێرەدا وشەى "سارد" دژ دیتەووە لەگەڵ وشەى "گەرم"دا، ئەگەر یەکێک لە وشەکانى "سارد یان گەرم" لابەهین و مەبەستە بنەرەتییەکیە دابنێین کە قسەى رەق و ناخۆشە، یان ئاه و حەسرەت و خەفەتە، ئەوا دوالیزم دروستنایێت.

١_٤_٥. درکە: شتیکیە بۆ غەیری واتای دروستى خۆی، ((هەر وشەیکە واتایەکی بگەیهنیت و بە هەردو لایەنى دروست و خوازەیی لیک بدریتەووە، پێیدەوتریت درکە.)) (حمد، ٢٠١٨: ٢٧١)، یان ((شتیکە بلیت و مەبەستى شتیکی تر بلیت.)) (فەقى سلیمان، ٢٠٢٠: ١٩٧)، واتە درکە دو جۆر واتا دەبەخشیت، واتایەکی فەرەهنگی و واتایەکی درکەبیش، کە زیاتر واتا درکەبێهە مەبەستە، مەحوی دەلیت:

"قسێکی پڕ لە تەئیسیری بە فرزەندى دەوت پیری:

عەزیزم تازە گەبوی تو، ئەمن باری سەفەر بەستە." (دیوانى مەحوی، ١٣٩١هـ: ٣٠٩).

واتە: پیاویکی پیر قسەیکەى جوان و بە تەئیسیری بە کورپەکەى وت: رۆلە تو تازە پێگەیشتویت، هیشتا شارەزای دنیا نەبویتە، بەلام من بەشى خۆم شارەزابومە و لەسەر سەفەرم و کۆل و بارم پێچاوەتەووە. لەم بەیتەدا مەحوی دو وینەى درکەى ئاماژە پێداوە، "تازەگەبو" درکەیکە بۆ تەمەنى "گەنجی و لاویتى"، کە دوالیزمی دروستکردووە لەگەڵ تەمەنى "پیریتى". هەرودەها "بارى سەفەر بەستە"ش درکەیکە بۆ "تەمەنى پیری"، کە ئەو دو چەمکە بەشیوەیکەى فراوان لە ئەدەبیاتی عێرفانیدا بەکارهاتووە و لە هەمان کاتیشدا دو چەمکی دوالیزمین و لەسەر بنەمای هونەرى رەوانبێژی دروستبون.

١_٤_٦. بەرامبەرى: ((جۆرە دژیهکیکی تاییهتە، لە بەرامبەرکردنى دو شت، یان هەندىجار سى شت بەدژەکانیان دروست دەبێت.)) (گەردى، ١٩٧٥: ٧٤) مەحوی دەلیت:

"نەبوو قەت مەحوی وتی بوونى من و تو پێکەو

حوسنە ئاوى زیندەگى عیشق ئاگرینکە دل بریژ." (دیوانى مەحوی، ١٣٩١هـ: ١٨٤).

لەم بەیتەدا لە برى مەحوی، یارەکەى قسە دەکات، لە نیووە دێرى یەکەمدا "من" مەبەست لێى یارە" تو"یش مەبەست لە مەحوی خۆیەتى، بونەتە دوالیزمی یەکتر، لە نیووە دێرى دوهمدا بۆ جوانى یار "ئاوى ژیان" بەکارهاتووە، بۆ عیشقەکەى مەحویش "ئاگرى دلبرژین" بەم شیوەیکە بەرامبەرى دروستبووە.

٢. چەمکە دوالیزمە عێرفانییەکانى مەحوی:

دوالیزم بەچەشنیکی بەرچاو لە شیعەرى شاعیرانى کلاسیکی کوردی ئامادەبێى هەیه، لەبەرئەووە ((ئەدەبیاتی عێرفانى بەشینی زۆر گەورەیه لەو سامانە ئەدەبى و فیکرییانە، کە عاریفانى ئەم ناوچەیکە بەرەمیاننەیتاوە و پانتاییەکی فراوانى لە هونراوێ کلاسیکی گەلانى ئەم ناوچەیکە بۆ خۆى بردووە، تەنانەت لای نەتەووەیکەى وەک

ئێمه ئهدهبی عیرفانی دهستیڤیک و سهراوهی ئهدهبی کلاسیکمانه.)) (عهبدولپهحمان، ۲۰۱۳: ۴۹). ههروهها دوالیزم له شیعره کوردییهکانی مهحویشدا بههمان شیوه ئامادهییهکی بهرچاوی ههیه و شاعیر به چهندین جوړ دهبرین و بهکارهینانی هونهرهکانی رهوانییژی وینهی شیعیی بهرز و ناوهپوکی پر له واتای بهرهمهیناوه، ((ههندیگ له وهقانهی مهحوی چینهکهی وهها خراوتهپرو، که له یهک کاتدا وپرای دهرنهچون له رهمز و ستراتیییهتی سوڤییانهش وهکو کهرستهیهکی رهوانییژیش مامهلهی لهگهلا دهکریت، ئهمهش دهبیته هوی سازاندنی شیعییهتی وینه.)) (خوشناو، ۲۰۱۶: ۲۹۵).

لهم بهشدا بهشیوهیهکی پرکتیکی، چهمه دوالیزمه عیرفانییهکان له شیعره کوردییهکانی مهحوی دهخهینهپرو، شیکردنهوه و ههلسهنگاندنیش بو ئهو چهمکانه و بهیته شیعییهکانیش دهکهین:

۱. **ئاو و ئاگر:** دو چهمی عیرفانین لههمان کاتیشدا دوالیزمی یهکترن، ئاو جگه لهوهی له ههندیگ شویندا به"ئاب" هاتوه، لهگهله وشهی تریشدا هاتوه، وهک: "ئابی ههوان، ئوی حهیات، ئوی زیندهگی، ئوی گهوارا، ئوی خزر...تاد" ((ئاو سهراوهی ژیانه، مهبهست لئی ناسینه، چونکه مهبهست له ژیانش هه ناسینه.)) (سعیدی، ۱۳۸۴هـ: ۱)، ئاگریش ((هیمایه بو سوتان، له عیرفانیشدا تهعبیره بو کهسی عاشق)) (خوشناو، ۲۰۱۶: ۳۲۱). حهقیقهتی ئاگر گرمی و سوتانه، مهحوی لیرهدا عاشقهکهیه به وینهی ئاگریکی دلبرژین، جوانی یارهکهشی به وینهی ئوی ژیانه. بویه ئوهی لهناو ئاگردا بیت ههمیشه ژیانی ناخوشییه و ئوهشی لهناو ئاودا بیت ژیانی پره له ئارامی، بویه ئاو و ئاگر ههرگیز پیکهوه کونابنهوه، ههروهک مهحوی دهلیت:

"نهبووه قهت مهحوی وتی بونی من و تو پیکهوه"

حوسنه ئوی زیندهگی عیشق ئاگریکه دل بریژ. (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۴).

۲. **ئیمان و کوفر:** دو چهمی دوالیزمی عیرفانین، ئیمان واته ((دانپیدانان و دلنایی تهواو و ملکهچبون و کارکردن به رینماییهکان.)) (شوان، ۲۰۱۰: ۴۷)، کوفریش بریتیه له ((شاردنهوهی راستی و بیئاگابونی دل له حهقیقهت.)) (سجادی، ۱۳۸۴هـ: ۶۴۹)، مهحوی باوهرداری بهوه لیکدهداتهوه که چاوی بهیار بکهویت، کافربونیشی کاتیکه که دور بیت لهیار و پینهگات، مهحوی بههوی نهبینینی یارهکهی ناله و هاواری لی ههستاوه و پینوایه کافربوه، دهلیت:

"دینتم ئیمان، خو، کوفره نهگهینم به تو"

قور به سهرم، دینه، چوو، کافرییه: بوو ئهوا" (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۷۰).

۳. **بولبول و پهروانه:** دو چهمن هیمان بو عهشق و خوشهویستی و بیزارنهبون و بهردهوامی، له جیهانبینی عیرفانیشدا بو چاولیکردن بهکاردههینریت، ((پهروانه به واتای پیر و رابه و رپیشاندهری سالیکان دیت.)) (شکار، ۲۰۰۹: ۳۰۵)، مهحوی تایبهتمهندییهکانی بولبول و پهروانه بو خوئی بهکاردههینیت وهکو هیمایهک بهیتهکهی پیدهچنیت و ئاماژه بو ئهوه دهکات که دهرسی عهشقی لای ئهوان خویندوه، بویه ههرگیز لئی بیزارنابیت، ههر لهو بهیتهدا

مه حوی دو چه مکی تری دوالیزمی به کارهیناوه و له هه مان کاتیشدا دو چه مکی عیرفانین که ئه وانیش "گه یشتن و نه گه یشتن" ه، که هاوواتای "ویسال و هیجران" ه، و رۆلی دوالیزم ده بینن، به لام له سه ر بنه مای دژیه کی نه ری، که ته نیا به نه ری بون دروست ده بن، له نمونه کانی داها تو زیاتر له سه ر ئه و دو چه مکه ش ده وه ستین، ده لیت:

"دهرسی عیشقم هه ر له کن په روانه یا بولبول بوه"

بیگه می، یان نه یگه می، هه ر مه شقی ئوستادئ ده که م." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۷).

۴. پیری و جوانی: پیری جگه له وهی ته عبیره له و که سه ی ته مه نی گه نجیتی به ریکردوه، له عیرفانیشدا به و که سه ده وتریت ((که سیکه رابه رایه تی ریبوار ده کات و که سیکه ریگه ی راستی گرتۆته بهر.)) (شوان، ۲۰۱۰: ۷۵)، هه روه ها وشه ی پیر واتای جوړاو جوړی لی وه رگیراوه، وه ک: "پیری دیر، پیری خانه قا، پیری مه یخانه، پیری موغان، پیری خه رابات... تاد" جوانیش له وشه ی "الجمال" ی عه ربییه وه ها تو، ((نوریکی پیروژه له جوانی خوا بی تیکه لی سه رتاسه ری بونه وه ران بوه)) (الفنی، ۱۹۸۰: ۶۴)، جوانی هاوواتاشه بو ته مه نی گه نجی و لاویتی، مه حوی با سی له دو چه مکه دوالیزمه عیرفانییه کردوه و وه کو عاریفیک سه رکۆنه ی خو ی ده کات که ته مه نی لاویتی و جوانی به سه رچوه و به ته واوی گه یشتوه به ته مه نی پیری، به لام هیشتا دو شت که ته ماع و هیوا درژییه، که هی ته مه نی لاویتییه، که چی هه ز و خواستی ده چینه وه سه ری، هه روه ک مه حوی ده لیت:

"پیری نه مای باغی جوانیمی کرده پوش"

تازهم درهختی تولى ئەمەل دەردەکا چرۆ." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۹۷).

۵. تالی مهرگ و شیرینی حیات: له م به یته دا دو چه مکی دوالیزمی له هه مان کاتدا عیرفانی هه ن، ((مردن لای ئه هلی عیرفان بریتییه له سه رکوتکردنی نه فس و دا که ندنی به رگی مادبییه ت و ریکردن به ره و جیهانی مه عنه وییه ت)) (سجادی، ۱۳۷۸هـ: ۷۱۴)، پیوه ری زیندوبونیش لای ئه هلی عیرفان ((راسته ری بونی ده رونه که یه تی، به پیچه وانه وه به زیندو دانانریت)) (خۆشناو، ۲۰۱۶: ۲۵۷) مه حوی لی ره دا نۆشینی مردن که له بنه رده تا ئیجگار تاله، به لام له لای ئه هلی حه یا به باشتر ده زانیت وه ک له شیرینی ژیان، ئه گه ر ئه و ژیا نه سوکایه تی و بیژی تی تیدا بیت، هه روه ک مه حوی ده لیت:

"به و هه موو تالییه وه شه ربه تی مهرگ، ئه هلی حه یا"

خۆش گهواراتره بۆی ئیسته له شه کراوی حیات." (دیوانی مه حوی ۱۳۹۱هـ: ۹۹).

۶. حه ق و ناحه ق: چه مکی تری دونیای عیرفانه، رۆلی دوالیزم ده بینن، به لام له سه ر بنه مای دژیه کی نه ری، که به هو ی ئامرازی نه ریکردنه وه دروست ده بن، حه ق ((ناویکه له ناوه کانی خودا، به واتای راست و دروست دیت.)) (سعیدی، ۱۳۸۴هـ: ۲۲۱)، هه روه ها ئه م وشه یه زیاتر له "أنا الحق" ی "مه نسوری حه للاح" سه رچاوه ی گرتوه و ها تو ته نیو دونیای عیرفانه وه و بوته ره مز بو ئه و، مه حوی ده لیت:

لهو پۆژوهوی بوم ئهوهی حهق و راستی بیت وتومه و لیئشی لانادهم، ئهوهشی ناحهق بوه ههر وتومه، لهسهه
ئهمه باوهه بهردهوام دههم ئهگهر وهك حهللاج بشمکهن به دارا، ههروهك دهلیت:

"بهحق ههر حهق به ناحهق ناحهقم وتوه له پۆژی بووم

وهكو مهنصور ئهگهر بشمکوژن ناکهم له حهق لادهم." (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۰).

۷. خورشید و سایه: جگه لهوهی دو چه مکی عیرفانین، لهگهڵ ئهوهشدا دژی یه کترن و هیچ کات پیکهوه کۆنابنهوه،
(خۆر حهقیقهتی نوری خودایه و ئه و پوناکیانیه که له ده رکه وتنه خوا ییه کانه وه ده رده که ون)) (سجادی، ۱۳۷۸هـ:
۳۷۴)، ههروهها سایهش ((سیبهری بونی ئیزافییه و پاشکو و لاوازی نیشاندا نه)). (القاشانی، ۲۰۱۲: ۴۳)، مهحوی یار
دهچوینیت به خۆر و خۆیشی به ههتاو، ئه مهش حهقیقهتی تیکه لنه بونی مهحوی دهسهلمینیت لهگهڵ یاره که ی،
ههروهك دهلیت:

"خورشید و سایه پیکهوه نابن، ده حهقیهتی

ئهو جیلوه وهحشییه که نه بئ ئاشنا به کهس" (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۸).

مهحوی له شوینیکی تر دا ئاماژه به دو چه مکی تری هه مان و اتا ده دات که ئه وانیش "سیبه ر و هه تاو" مهحوی
بابه تیکی گرنگ ده ورۆژینیت، که ئه ویش ئه نانییه ت و خۆپه سه ندییه، ده لیت هه رکه س و ابیت ئه وا دور ده بیت له
پوناکی و خۆشه و یستی خودایی، تا ئه و کاته ی مرۆف ده ست هه لنه گری ت له و خۆپه سه ندییه، سیبه ری بونی خۆی
له سه ر لاناچیت و هه تاوی خوداناسی له سه ری ده رناکه ویت، ده لی:

"تا زولمهتی وجوده تهریکی له نووری عیشق

سیبه ر نه ما، هه تاوه، که مه حوی نه ما خودا" (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۸).

۸. خهلق و خودا: دو چه مکی عیرفانین ((خودا ناویکه که سه رجه م ناو و سیفه ته به رزه کانی له خۆیدا کۆکردۆته وه)).
(القاشانی، ۲۰۱۲: ۱۲)، ههروهها له قورئاندا "۲۵۶۳" جار دو باره بوته ته وه، خه لقی ش هه مو ئه وانه ده گری ته وه که له لایه ن
خودا وه به دیهینراون، مهحوی له به ییتکدا باس له یه کتا په رستی ده کات و په خنه ی توند له و جو ره بیرو باوه رانه
ده گری ت که ته نها سه رزاره کییه و دل ییش خالییه له یادی خودا، ئه مه به لای مه حوییه وه جو ری که له ها وه ل په یدا کردن
بو خودا، چونکه دل ده بیت ته نها خۆشه و یستی خودای تیدا بیت نه ک خه لک، چونکه ئه و دو چه مکه له یه ک شویندا
ناکری ت پیکه وه بن، ههروهك مهحوی دهلیت:

"له دلدا خهلق و خوا بوو، فائیده ی چی

که ده م پر بی له (ایاک...ایاک)". (دیوانی مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۹).

۹. دنیا و معشوق: مهحوی که توه ته نیوان دو بژارده وه، یان هه لبژاردنی دنیا، یان هه لبژاردنی مه عشوقه که ی،
ئه م دو چه مه که پیکه وه نایانکری ت له گه ل ئه وه ی دو چه مکی عیرفانین له هه مان کاتیشدا دو چه مکی دو الیزمیشین،

((دوینا ئەو شوینەیه ئەگەر مەرۆف پیوهی سەرقال بیته له خودای دوردەخاتەوه، هەرکەسیکیش دلی به دوینا بدات تیادهچیت.)) (الفنی، ۱۹۸۰: ۹۸)، له بهرامبەر دوینادا مه عشوق ههیه که خودایه، دواتر مه حوی بریاره راسته که ده دات و دهلی له سهر تو هه مو دوینا دوژمنه و له پیناوی تودا ته رکێ هه مو دوینا ده کهم، له نیوان دوالیزمه تی دوینا و مه عشوقدا هه میسه عاریفان پشتیان له دوینا کردوه بو گه یشتن به مه عشوق، مه حویش په پیرهوی هه مان بیروکهی عاریفانی کردوه:

"له سهر تو م دوژمنه دوینا قه زیبیه م (مانع الجمع)

که ته رکێ تو نه کهم ته رکێ هه موو دوینا نه کهم چیکه م." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۴).

له شوینیکی تردا مه حوی باس له دو چه مکی تری دوالیزمی له هه مان کاتیشدا عیرفانی ده کات، ئەویش "دوینا و دوارپۆزه" دان به وه دا ده نیته که دوینا و خه یالاتی دوینیای به چه شنیک به سه ریدا زالبوه ته نانه ت بیری قیامه تی نه ماوه، مه گهر ناوی قیامه ت له رۆژی قیامه ت بکه ویته بیر و هۆشی، ئەو کاته ش هه یچ سویدیکی نییه، هه روه ک ده لیت:

"خه یالی پوچی دوینا وا ده ماغ و دلمی پچاوه

قیامه ت، هه ر مه گهر قیامه ت بیته وه فیکرم." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۳).

۱۰. ده رد و ده وا: دو چه مکی عیرفانین و رۆلی دوالیزمیش ده گێرن، به لای ئەهلی عیرفانه وه هه ر ده رد و نه خو شیبیه ک به هۆی عیشقه وه دروست بیته پیرۆزه به لایانه وه، مه حویش هه مان رپچکه ی گرتوه و ده ردی عیشقی لا پیرۆزه و داوا ده کات ده ردی عه شقی که منه بیته وه، به لکو زیادیش بکات، ته نانه ت له جیاتی ده وا که شی هه ر ئەو ده رده ی بو بیته، که ده ردی عه شق و خو شه ویستییه، مه حوی ده لیت:

"خودا ئەم ده ردی عیشقه م لی نه کا که م

هه تا هه م به س له باتی هه ر ده وا به س." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۶).

مه حوی له به ییتی تردا دوباره باس له هه مان بابته ده کات که په یوه ندی به به یته که ی تره وه هه یه و ئاماژه به برین و مه ره م ده کات، ده لیت به قسه یه ک که له لیوی یار ده رده چیت ده بیته به مایه ی شیفا و مه ره م بو برینی دل، به لام به ئیشاره تیکی چاو سه رله نووی زامی دل ده کولیته وه و ده بیته وه به برین:

"له بی له علی شیفا به خشی برینی دل ده کا مه ره م

ئیشاره ی چاوی، ده کولیتیته وه داغی جگهر له نووی." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۶۰).

۱۱. زاهیر و باتین: یه کیکن له ناوه کانی خوا، ((هو الاول والاخر والظاهر والباطن)) (سورة الحديد: ۳)، واته: ((خودا یه که مینه و له سه ره تاوه هه ره به وه و پیش ئەو هه یچ که س نه بو، دوا هه مینه و که س دوا ی ئەو نامینیت، ئەو زاته دیاره و هه مو شت به لگه یه له سه ر بونی، له هه مان کاتیشدا نادیاره، به لام به بینایی بیر و هۆش و دل و ده رون

ئاشکرایه)) (امین، ۲۰۰۴: ۵۳۷)، ههروهها دو چه مکی دوالیزمین، ئاماژهن بۆ لایهنی دهرهکی و ناوهکی یان دیار و نادیار، به لای ئه هلی عیرفانهوه گرنگیدان به لایهنی ناوهکی خالیکی جه وهه ریه و زۆر خۆیان سه رقاناکهن به لایهنی پوکاری دهره وهوه، مه حوی ئاماژه بۆ ئه وه دهکات ئه وهی له دهرونیدا که موکوپیی هه بیته، ئه وا له پوکاری دهره وهیدا دهره دهکته ویت:

”له نه قسی باطین ئه سه ر ئاخری ده بی ظاهر

له ئاخرا شهل و شیتی عه قیده ما جاحیظ.” (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۷۵).

۱۲. پوسوری و پوزه ردی: دو چه مکی تری دوالیزمین، کاتیکی به نده رو له خودا دهکات و خه ریکی به ندایه تییه، ئه و کاته هه ست به پوسوری دهکات، به لام کاتیکی له فه رمانه کانی لاده دات، ئه و کات به ره و پوزه ردی و شه رمه زاری ده بیات، دواتریش له به یتی دوه مدا جوانکاریه کی ته واو ده خاته رو مانای به یتی یه که م جوانتر پونده کاته وه له وینه یه کی ئیستیتیکی به رزدا دیت دوالیزمیکی تر دروست دهکات، ئه ویش ئه وه یه باغه وانه که ی به ناوی سیوه وه ناشتویه تی که چی ئه و به هیی گرتوه، خودا داوای پوسوری خواپه رستی لیده ویت، که چی ئه و به هیی شه رمه زاری و پوزه ردی گرتوه:

”له پوسووری عیبادت لام و پوزه ردی خه جاله ت مام

به ناوی سیوی ناوم باغه وان و من به هیی ده گرم.” (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۱).

مه حوی له شوینیکی ترده حه قیقه تی ژیا نی دنیا ده خاته رو، له نیو دو چه مکی دوالیزمی نزیک له به یته که ی پیشوتر، ئه وانیش ”پوی سپی و پوی ره ش” بیویایه نابیت به خۆپازاندنه وه و جوانییه کانی دنیا فریوبخۆیت، چونکه دنیا هه رچه نده به روسپیتییش خۆی دهر بخات، هه ر پوی ره شه، ئه و کاته ش وا خۆی دهره خات ئه وه فیلیکی له ژیر سه ردایه و ده یه ویت ته فره ت بدات، مه حوی ده لیت:

”ئه ر له دنیا چاکه یی سادر بوو، ته فره ی پین نه خۆی

پوسپی هه ر پوره شه گه ر بئ صه د ئازایی بکا.” (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۹).

۱۳. پۆح و جه سه د: ((پۆح بریتییه له ژیان، مروّف له پۆح و جه سه د پیکه اته، چونکه خودا بۆ یه کتری رامیه یتان.)) (قوشه یری، ۲۰۱۶، ۱۹۸)، پۆح و جه سه د دو چه مکی دوالیزمی عیرفانین، عاریفه کان له پینا و به رزکردنه وهی لایه نی پۆحدا، هه میشه خه ریکی ماندو کردنی جه سه دیان بونه، مه حوی له ”قه سیده ی به حری نور” باس له جیاوازی وجودی پیغه مبه ر (دخ) له گه ل خه لکی تر دهکات، که به قه د جیاوازی پۆح و جه سه ده، چونکه ئه و سیبه ری نییه و هی خه لکی تر سیبه ری هه یه، مه حوی به شیوازی ئیستیتیکی له چوارچیوه ی هونه ری دوالیزمدا موعجیزه یه کی پیغه مبه ر (دخ) ده خاته رو، ده لیت:

”وجودی ئه و له گه ل باقی وجودان ئه ر نیه فره ی

به قەد رۆح و جەسەد، بئى سېپەرى خاریج له ئیمكانه" (دیوانى مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۴۷۵).

۱۴. شار و بیابان: سارا به واتای چۆلی و بیابان و شاریش به واتای قەرەبالغی و شار و دیت، که دو چه مکی عیرفانین و له م بهیته دا دوالیزمیان دروستکردوه، ((سارا له زاراوهی سوڤیدا جیهانی گیانییه، یان پئی دهگوتریت بیابانی گیانی.)) (شوان، ۲۰۱۰: ۱۷۹)، مه حوی پییوایه بۆ به جیهینانی ئادابی عەشق ده بیت روبرکریته سارا و بیابان، چونکه ئەو ئەرکه گەرهبه له شاردا جیه جینابیت، ده لیت:

"به جی نایی، ده بی رووکهینه سارا

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا." (دیوانى مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۴۰).

۱۵. شیرک و تهو حید: شیرک به واتای هاوئل پهیدا کردن بۆ خودا، تهو حیدیش به مانای یه ک خوابی، ((مه بهست له یه کتاپه رستی، وازهینان و دورکه و تنه وهیه له هر شتیگ جگه له خودا، واته وابهستهی حه قیقیت به خوداوه بیت.)) (شه بهستهری، ۲۰۱۸: ۴۴۳)، مه حوی دهیه ویت ئیتر ده بیت و ازبهینیت له داواکاری و پشتبهستن به غهیری خوا، به لکو روبرکاته یه کتاپه رستی، ئەمهش ده رخه ری ئەوهیه که مه حوی خۆی به نزیکترین کهس داده نیت له مه عشوقه وه، بۆیه په نا بۆهیچ که سیک نابات بۆ ئەوهی بیگه یه نیت به خودا، مه حوی ده لیت:

"(مه حویا) با به سی بی شیرکی ته شه ببوس به م و به و

بگره بهس دامه نی تهو حیدی (قل هو الله احد)." (دیوانى مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۱۵۲).

۱۶. شه و پۆژ: دو چه مکی دوالیزمی عیرفانین، مه حوی بۆ قیامهت و پۆژی دوایی شهوی یه لدا ی به کارهیناوه که ته عبیره له درێژی و تاریکی ریگا، ههروهها بۆ کورتیی ته مه نیش پۆژی عومری به کارهیناوه که ته عبیره له ته مه نی کورتی خودی مرۆف و دنیا، بۆیه بۆ ئەو شه وه تاریک و درێژه پیویستی به چرایه بۆ روناککردنه وهی ریگاکه ی، ههروهک مه حوی ده لیت:

"برا، فکری چرا کیبیریتی فرسه ت تا له ده ستایه

شهوی یه لدا له پیشه، پۆژی عومرت وهخته ئاوا بی." (دیوانى مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۳۴۱).

۱۷. فهنا و به قا: بریتین له ((به ربونه وه و لیبونه وهی سیفه ته ناپه سه نده کان و راستبونه وهی سیفه ته په سه نده کان.)) (قوشهیری، ۲۰۱۶: ۱۶۲)، له دونیای عیرفاندا پییوار تا له عه شقی خودادا نه گات به پله ی فهنا و تیندا نه تویته وه، ناتوانیت به هۆشی خۆیدا بیته وه و بگات به پله ی به قا و مانه وه، مه حوی ده لیت: بۆیه که لاوه کۆنی نه مانم کردوه به به په نا و شوینی خۆم، به لکو له و ریگه یه وه بگه مه ژیان ی راسته قینه ی هه تا هه تای، ههروهک ده لیت:

"به لکه له و پئی ه وه من په یبه مه عیمرا نی به قا

(مه حویا) غهیری خه راباتی فه نا نیمه مه لاز." (دیوانى مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۱۷۲).

١٨. **وهدهت و كهرهت:** دو چه مکی دوالیزمی عیرفانین، مه حوی باس له وه حدانییهت و حهقیقهتی یه کتاپهرستی دهکات و بایه خدان به هر شتیک جگه له خودا ئه و به كه سرهت و وههم ناویده بات، مه حوی بو گوزارشت له گوتاریکی عاریفانه پشتی به لوجیک بهستوه، بویه هه ندیک پینانویه "وهدهت و كه سرهت" دو چه مکی كه لامی و لوجیکین، ((به لای عاریفه کانه وه مه بهست له وهدهت حهقیقی بونی حهقه، ده رکه وتنی زورییه کان زوربونی پله کانیش کاروباریکی ئیعتیباریه و له غایه تی نویبونه وهی فهیزی رهحمانی بونه وه رهکان ده رده که ون.)) (شوان، ٢٠١٠: ٣٣١)، مه حوی لیژهدا ((په پرهوی له فهلسه فهی "ئیین عه ره بی" کردوه "الواحد في الکثرة" تاک له زور، كه باوه ری به یه کیتییه کی سه رتاپایی هه بوه.)) (شوان، ٢٠٠١: ٤٥١)، مه حوی ده لیت: له یه کیتی به ولاره هیه له م جیهانه دا نییه و غهیری وهدهت كه سرهت هیه، ئه ویش وههمه و ته نها دوباره کردنه وهی ژماره یه که، به ژماره کردن و دوباره کردنه وهی ئه و ژماره، زور بوه، ههروهک ده لیت:

"غهیری وهدهت له وجودا نییه، كه سرهت وههمه"

ساده ته کراری یه که، مه نشه ئی ئه وهامی عه ده د. (دیوانی مه حوی، ١٣٩١هـ: ١٥١).

١٩. **هوشیاری و مهستی:** چه مکی هوشیاری مه بهست لی هوشیار بونه وه و به ئاگا هاته وهیه له پاش بیئاگایی و مهستی، بریتیه له ((گه رانه وه بو هه ستردن له دواي ونون، ونبونیکه به هوی هاتویه کی به هیزه وه روده دات.)) (قوشهیری، ٢٠١٦: ١٦٩)، مه حوی له م به یته دا هه ردو چه مکی هوشیاری و مهستی به کارهیناوه، كه دوالیزمی یه کترن و باس له حوکمی نیگای یار دهکات، له و کاته ی که ده رده که ویت که سه هوشیاره کان له و چوار ده وره نامینن و هه موان مه ست و بیهوش ده که ون.

"له بهر حوکمی نیگایا قاته هوشیار"

هه تا چاوی بکا بر، مهسته هه ر مهست. (دیوانی مه حوی، ١٣٩١هـ: ١٠٧).

٢٠. **هیجر و وهسل:** هیجر بریتیه له دابران و دورکه وتنه وه و کوچکردن، وهسلیش بریتیه له ((په یوه ندیکردن و گه یشتن به دولبه ر له دواي دابران که چیژیکه له وه سفکردن نایه ت.)) (شوان، ٢٠١٠: ٣٣٦)، شاعیر هه ر له و به یته دا دو چه مکی تری دوالیزمی به کارهیناوه، كه ئه وانیش "نار و جهننه ت" که چه مکه دو چه مکی دوالیزمین، مه حوی نازاری دابران به دوزه خ ناوده بات و چیژی به یه که گه یشتنیش به به هشت ده چوینیت، ههروهک ده لیت:

"تیده گا هه رکه س بکا فه می روموزی مه عه نوی"

هیجر و وهسله نار و جهننه ی ئایه تی (لایستوی). (دیوانی مه حوی، ١٣٩١هـ: ٣٦٠).

٢١. **هه له له و وه لوه له:** هه له له بو کاتی خو شی و شادییه، وه لوه له ش بو گریان و ناخوشییه، مه حوی مه حوی له به کارهینانی دو چه مکی دوالیزمیدا بیبایه خیی دنیا و ده خاته رو، به وهی ئه و که سه ی ده سه لاتداره و خه لکی به ده وریدا کو بونه ته وه و هه له له ی خو شی بو لیده دن، سه بی کوتایی به ژیا نی دیت، ئینجا به ده وری ته رمه که یدا

شین و زاری دهکهن، دواتریش دو چه مکی تری دوالیزمی به کارهیناوه ئه وانیش "تهخت و نه عش"ه، تهخت بۆ پادشایی، نه عشیش ئه و تهخته یه یه مردوی له سهر ده شوردریته:

"ئهوی ئه مرقۆ به دهوری تهختیا به لهله لهی مه خلوق"

له دهوری نه عشیا سبهی ده بیینی وه له لهی مه خلوق." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۱).

۲۲. **یه قین و شک:** ((ئه گهر یه قین گه یشته دل ئه و دل پر ده بیته له نور و هه مو شک و گومانیکی تیدا ده ره و یته وه.)) (قوشهیری، ۲۰۱۶: ۳۲۷)، یه قینیش سی پلهی هه یه "علم الیقین، عین الیقین، حق الیقین"، ئه م دو چه مکه پیکه وه کۆنابنه وه، چونکه کاتیک یه قین هه بیته گومان نامینیت، گومانیش هه بیته یه قین دروستنابیت، ئیسپات بونی ناشتی یار و تۆرانی مه حوی له ناپایه داریدا وه کو یه ک وان و گه یشتوته یه قین، که واته ئه م یه قینه بوته جیگه ی گومان و نازانریته ئاخۆ راسته یان نا؟

"ناشتی تو، تۆری من، بۆ بی ته باتی هه ردوو یه ک"

گه یوته هه دی یه قین، ئه م دوو یه قینه هه ردوو شه ک." (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۳۶).

ئه نجام

له م توێژینه وه یه دا گه یشتین به و ئه نجامه ی که:

۱. دوالیزم له دنیا ی ئه ده بیاتدا رۆل و پیکه ی گرنگی خۆی هه یه، له ده قی ئه ده بییدا وه ک بونیادیکی ئیستیتیکی مامه له له گه ل چه مکه دوالیزمه کاندایه کراوه، له گه ل ئه وه ی وشه و واتا کانییش پیکه وانه ن، به لام خالی یه کتر رۆنکردنه وه ن و جگه له وه ی واتای نوێ ده به خشن، له هه مان کاتیشدا وه کو ئیستیتیکی و بونیادی هونه ری ده ق له ته وای ژانره کاندایه سهرده کرین.
۲. به خویندنه وه ی ده قه شیعره کوردیه کانی مه حوی له روانگه ی دوالیزم و ئه و وینه هونه رییانه ی له و ده قانه دا به ره مه اتون، توانا و به رزیی ئاستی زمانی ده قی شیعریه ی مه حوی و ئیستیتیکی دوالیزمی ده رده خات له به یته شیعره کانییدا، دواجاریش هه ر ئه و ده قانه چیرۆکی هونه ری به خوینهر ده به خشن.
۳. مه حوی له زۆریک له به یته شیعره کانییدا جگه له پیشاندانی هونه ری ره وانبیرۆکی به تایبه تی دوالیزم، هاوکات به یته شیعره ی وای هه یه دو بنه ما هه ندیکجار سی بنه مای دوالیزمی به کارهیناوه.
۴. دوالیزم له زمانی عیرفاندا یه کیکه له تایبه تمه ندیه دیاره به رجه سته کان، له ئه نجامی کارکردنیش له شیعره کوردیه ی دوالیزمه عیرفانیه کانی مه حوی، گه یشتین به ئاشنابونی زمانه خۆدی و ئه زمونه تایبه تیبه عیرفانیه که ی شاعیر، گرنگترین دوالیزمی عیرفانی به کارهاتوش بریتین له "وه حده ت و که سره ت، ته وحید و

شیرک، فهنا و بهقا، دونیا و قیامت، حهق و ناحهق، هۆشیاری و مهستی، شار و بیابان، هیجر و وهسل، نار و جهننهت، دهرد و دهوا، ئاو و ئاگر، مهرگ و ژیان، پیری و جوانی... تاد".

5. ئەو چه مکه عیرفانیانە ی که مه حوی به کاریهیناون له دیوانه شیعییه که ی، به تایبه تی شیعره کوردییه کانی که ئەم توێژینه وه یه پشتی پییه ستوه له هه مان کاتیشدا چه مکی دوا لیزمین له سه ر بنه مای هونه ری ره وان بیژی دروستبون.

Mystic dualism in the poetry of Mahwi

Mariwan Husen Farhan¹ - Awat Nadir Abdulkarim²

¹⁺²Kurdish Department, College of language, University of Charmo, Chamchamal, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

Dualism is the difference between the contradictions. Dualism is one of the prominent characteristics of Mahwi's mystic poems. This comes from the experience and the deep outcomes of the psycho journey of this Arif within materialism to reach the truth. In the consequence of evaluating the basics of dualism and paradox of Mahwi, the reader will achieve to the practical mystic's truth of this arif. The aim of the study is reaching the real results concern to the prove of mystic's idea and demonstrating the highest level of mystic's school of Mahwi and also focusing on the knowledge and his worldview of Mahwi in term of mystic's dualism. Then, illustrating the capability and highest level of textual language of Mahwi's poems in the dimension of art view of poetical texts in general and dualistic aesthetic in particular that he produced in his poems. The interesting point which is even a question for the researchers is that what are the prominent used dualisms in Mahwis' poems? The used method of this research is (descriptive- analysis) which is based on the used data of the research.

Keywords: Mahwi's Kurdish Poems, Mystical Dualism, Mystical Language, Rhetorical Aptitudes.

- ئىسماعيل زاده، ئىسماعيل، **فهرهنگى فهلسهفه**.
- ئىنزامى، حەمىد. و: فاتىمه محمد زهلمى (٢٠١٨)، **خۇناسى عىرفانى و خواناسى عىرفانى، چاپخانهى گەنج، سلێمانى.**
- امین، بورهان محمد (٢٠٠٤)، **تەفسىرى ئاسان، له بلاوکراوهکانى کتیبخانهى رۆشنییر، سلێمانى.**
- حمد، عبدالله خضر (٢٠١٨)، **دیوانى مهحوى، لیکۆلینهوهیهکی شیوازگهري، چاپى چوارهم، چاپخانهى تەفسىر، ههولێر.**
- خهزندهار، مارف (٢٠٠١)، **شيعرى مهحوى له نيوان سوڤيزم و دهرويشيزمدا، قىستيقالى شاعىرى گهورهى كورد مهحوى، چاپخانهى وهزارهتى پهروهرده، ههولێر.**
- خۆشناو، هێمن عومەر (٢٠١٦)، **هێرمينۆتىكاي شيعرى سوڤىيانهى مهحوى، چاپخانهى رۆژههلات، ههولێر.**
- ئسەيد ئەدهەم، حسين (٢٠١٨)، **كوفرى شيرين دهبارهى تهسهووف و عىرفان، چاپخانهى گەنج، سلێمانى.**
- شكار، سهبور عبدهولكهريم (٢٠٠٩)، **پهنگدانهوهى كهسىتى و دونياىينى ههلاج له شيعرى كلاسىكى كوردى و فارسىدا بهتايبهت لای مهحوى و حافزى شيرازى، چاپخانهى كهمال، سلێمانى.**
- شوان، ابراهيم احمد (٢٠٢١)، **شيعرى سوڤىيانه له ئەدهبى كۆنى كوردىدا، چاپخانهى تەفسىر، ههولێر.**
- شوان، ئىبراهيم ئەحمەد (٢٠٠١)، **سوڤىگهري، شيعرى ئايىنى و سوڤىگهري له شيعره كوردىيهكانى مهحويدا، دهزگای چاپ و بلاوكردنهوهى موكریان، ههولێر.**
- شوان، ئىبراهيم ئەحمەد (٢٠١٠)، **فهرهنگى سوڤىيانهى ديوانى جزىرى و مهحوى، چاپخانهى حاجى هاشم، ههولێر.**
- شىخ حسين، كازم (٢٠١٨)، **جوانىناسى عىرفانى له شيعرهكانى شىخ نوورهدينى بريفكانى دا، چاپخانهى گەنج، سلێمانى.**
- شهستهرى، شىخ مهحمود. و: د.صباح بهرزنجى (٢٠١٨). **شهرحى گوشهنى پاز، چاپخانهى تەفسىر، ههولێر.**
- عهبدوللا، ئىدرىس (٢٠١٣)، **كۆوانهكانى پهوانىيى، چاپخانهى مناره، ههولێر.**
- فهقى سلیمان، ههژار (٢٠٢٠)، **پهوانىيى له شيعرى مهحويدا، چاپى ٢، چاپخانهى خاك، كهلار.**
- قوشهبرى، ئىمام عبدالكریم. و: عبدالكریم فتاح (٢٠١٦)، **رىسالهى قوشهبرى له زانستى تهسهووفدا، چاپخانهى تيشك، سلێمانى.**
- گهردى، عەزىز (١٩٧٠)، **پهوانىيى له ئەدهبى كوردى دا، بهرگى ١، چاپخانهى شارهوانى، ههولێر.**
- گهردى، عەزىز (١٩٧٥)، **پهوانىيى له ئەدهبى كوردى دا، بهرگى ٢، چاپخانهى شارهوانى، ههولێر.**
- گهردى، موحسىن ئەحمەد مصطفى (٢٠١٣)، **بههارى پهوانىيى، چاپخانهى نارین، ههولێر.**
- مدرس و مهلا كرىم، مهلا عبدالكریم، محمد (١٣٨١هـ)، **دیوانى مهحوى، چاپى ٧، بلاوكردنهوهى كوردستان، سنه.**
- موكریانى، گيو (٢٠١٧)، **تۆبهره، چ ٢، چاپخانهى رۆژههلات، ههولێر.**
- نادر، ياسين (٢٠١٩)، **چهمكك له عىرفانى مهولانای پۆمى، چاپخانهى گەنج، سلێمانى.**

الرازي، زين الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر الحنفي. المحقق: يوسف الشيخ محمد (١٩٩٩). مختار الصحاح، الطبعة الخامسة، المكتبة العصرية- الدار النموذجية، بيروت.

الزبيدي، محمد مرتضى الحسيني (١٩٦٥)، تاج العروس من جواهر القاموس، ج ١٩، مطبعة الكويت، الكويت.

الفارابي، أبو نصر اسماعيل بن حماد الجوهري. تحقيق: أحمد عبدالغفور عطار (١٩٨٧)، الصحاح في اللغة، الطبعة الرابعة، دار العلوم للملايين، بيروت.

الفني، عبدالمنعم (١٩٨٠)، معجم مصطلحات الصوفية، دار السيرة، بيروت.

القاشاني، الشيخ عبدالرزاق (٢٠١٢)، اصطلاحات الصوفية، دار الكتب العلمية، بيروت.

آبادي و كزازی، سعيد سبزيان مراد، مير جلال الدين (١٣٨٨ هـ)، فرهنگ نظريه و نقد ادبي، واژگان ادبيات حوزه‌های وابسته، انتشارات مرواريد، تهران

چناری، ئه‌مير (١٣٧٤ هـ)، متناقض نمايي در شيعر فارسي، موسسه نشر فرزانه روز، تهران.

زينلی، سهيلا (١٣٩٩ هـ)، از فرهنگ اصطلاحات عرفانی گلشن راز، ناشرسفير اردهال، تهران.

رفيع، عبدالرفيع حقيقت (١٣٧٥ هـ)، تاريخ عرفان و عرفان ايراني، چاپ سوم، انتشارات احمدی، تهران.

سجادی، سيد جعفر (١٣٧٨ هـ)، فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی، چاپ چهارم، چاپ افست گلشن، تهران.

سعيدی، گل بابا (١٣٨٤ هـ)، فرهنگ اصطلاحات عرفانی ابن عربي، چاپ دو، انتشارات شفيعی، تهران.

شفيع کدکنی، محمد رضا (١٣٩٢ هـ)، زويان شعر در نثر صوفيه، انتشارات سخن، تهران.

عطار، علی موحدیان (١٣٨٨ هـ)، مفهوم عرفان، انتشارات دانشگاه اديان و مذاهب، تهران.

معين، محمد (١٣٨٥ هـ)، فرهنگ فارسی معين، ناشر معين، تهران.

عبدالرحمن، لهون قادر (٢٠١٣) دواليزمی دژيهک له هونراوه ليريکيهکاني مهولانای پومی و مهولهوی تاوهگۆزی دا، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سلیمانی.

ئيبراهيم، ئيبراهيم، سه‌رکهوت عومه‌ر. زانيار زياد (٢٠٢١)، دواليزمی شوين له دهقه شيعرييهکاني (له تيف هه‌لمهت) دا، گۆڤاری زانکۆی راپه‌رین. ژماره ٣.